

РЕШЕНИЕ

№ 25696

гр. София, 02.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 30.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **4453** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба от Е. А. К., подадена от адв. К., срещу Решение № 10-ЗДОИ/10.04.2024 г. на кмета на район „О. купел“, Столична община В ЧАСТТА му по т. 1, т. 5 и т. 11.

Иска се оспореният акт да бъде отменен в посочените части като незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. К., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 1 ЗА.

Ответникът- кметът на район „О. К., Столична община, в съпроводителното писмо по изпращане на адм. преписка не изразява становище по жалбата.

В съдебно заседание ответникът се представлява от юрк. П., който оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт в посочените части, намира следното от фактическа и правна страна:

Със т. 1, т. 5 и т. 11 от заявление с вх. № РОК23-ЕБ01-13-(13)/19.03.2024 г. Е. А. К. е

поискала от кмета на район „О. К., Столична община следната информация:

1. Чрез посочване на точен адрес- линк (Uniform Resource Locator или единен ресурсен локатор) да се укаже къде на сайта на районната администрация се съдържа информацията съгласно чл. 15, чл. 15а, чл. 15б, чл. 16 и чл. 21 ЗДОИ (т.1);
2. Преминали ли са служителите на районната администрация обучение за работа в електронна среда; на коя дата е било въпросното обучение; коя е била обучаващата фирма и по коя обществена поръчка е бил сключен договорът за обучение; какъв е бил обемът на обучение (т. 5);
3. Кой служител има достъп до профила на районната администрация в Системата за сигурно електронно връчване; моли се да бъде предоставена информация за съответните позиции и инициали на служителите (т. 11).

С т. 1, т. 5 и т. 11 от Решение № 10-ЗДОИ/10.04.2024 г. на кмета на район „О. купел“, Столична община е отговорено следното:

1. По т. 1 от заявление с вх. № РОК23-ЕБ01-13-(13)/19.03.2024 г. обществена информация е предоставена на заявителката през предходните 6 месеца с Решение № 25-ЗДОИ/18.12.2023 г. / във връзка с Решение № 12- ЗДОИ/06.07.2023 г. във връзка с Решение №10- ЗДОИ/21.06.2023 г./, съгласно чл.37, ал. 3 ЗДОИ;
2. По т. 5 и т. 11 от заявление с вх. № РОК23-ЕБ01-13-(13)/19.03.2024 г.- на основание чл. 20, ал. 4, т. 3 ЗОП между СО, район „О. купел“ и „Технически университет София- технологии“ ЕООД е сключен договор за „услуга по абонаментно извънгаранционно обслужване и поддръжка на следните системи:Система-Акстър офис, Модул- Акстър кметства, внедрен в общинските сгради в кв. С. и кв. Горна баня, Модул –Акстър кметства, внедрен в кметството в М. Б., Модул –Акстър е-ВРЪЧВАНЕ. Срокът на договора е от 01.01.2024 г. до 31.12.2024 г. вкл. Посочено е, че информацията се предоставя във вид и по начин, по който СО, район „О. купел“ разполага с нея.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Решение № 10-ЗДОИ/10.04.2024 г. на кмета на район „О. купел“, Столична община В ЧАСТТА му по т. 1, т. 5 и т. 11 представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, който пряко, непосредствено и неблагоприятно засяга жалбоподателката и тя разполага с правен интерес от оспорването му. Жалбата е подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от АПК и ЗДОИ писмена форма. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл. 9, ал. 1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл. 10 ЗДОИ/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 ЗДОИ/. Достъпът до официална информация, която се съдържа

в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл. 13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал. 2 и отчитане на хипотезата по ал. 4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Предвид цитираната законодателна уредба, за да бъде проведена успешно процедурата по предоставяне на търсената информация, заявлението трябва да е адресирано до задължен субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ, информацията да отговаря на дефиницията по чл. 9, ал. 1 от закона и фактически да се намира при административния орган. Съдът намира, че за процесния случай тези предпоставки са налице. В допълнение ответникът не изложил възражения в тази връзка нито в административното, нито в съдебното производство.

Спорният въпрос по делото е дали задълженият субект е предоставил исканата от Е. А. К. обществена информация. Според съда въпреки липсата на изричен диспозитив органът е постановил отказ, тъй като съдържанието на писмото не кореспондира със зададените въпроси и така поисканата обществена информация не е предоставена. Съображенията за това са следните:

С т. 1, т. 5 и т. 11 от заявление с вх. № РОК23-ЕБ01-13-(13)/19.03.2024 г. Е. А. К. е поставила ясни и конкретни въпроса към кмета на район „О. К.“, касаещи изпълнението на задължението на органа по чл. 15, ал. 1, чл. 15а, чл. 16, ал. 2, изр. 2 и чл. 21 ЗДОИ, подготовката и квалификацията на администрацията за работа в електронна среда, както и инициали и длъжност на служителите, администриращи профила на район „О. К.“ в CCCB.

Неправилно адм. орган сочи, че поисканата по т. 1 от заявлението информация вече е предоставена с Решение № 25-ЗДОИ/18.12.2023 г. Видно от съдържанието му, то касае предоставяне на информация, свързана с текущи ремонти на територията на район „О. К.“ /л. 17/. В тази част обжалваният акт е издаден в нарушение на чл. 35 и чл. 36 и сл. АПК, при неспазване принципа за истинност, залегнал в чл. 7, ал. 1 АПК. Приетите за установени факти от административния орган не отговарят на действителното положение.

Предоставената с решението информация по т. 5 и т. 11 от заявлението представлява общо и неотнормено изложение и в него липсват конкретни и ясни отговори на зададените въпроси. Като не е дал конкретни и кореспондиращи на зададените въпроси отговори, кметът на община район „О. К.“, СО е постановил отказ за предоставяне на обществена информация.

Необходимо е да се посочи във връзка с поисканата с т. 11 информация, че ЗДОИ регламентира две хипотези, при които исканата информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, а именно: когато тя съдържа лични данни на лица или когато представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци. В първата хипотеза, при несъгласие за предоставянето ѝ от страна на третото лице, органът, в съответствие с чл. 31, ал. 4 ЗДОИ, предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. Във втората хипотеза, първо следва да се установи, че информацията представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна

конкуренция между търговци и второ да се посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците /арг. от чл. 17, ал. 3 във вр с, ал. 2 от ЗДОИ/. Съгласно чл. 17, ал. 2 ЗДОИ едва след подробна аргументация по посочените обстоятелства исканата информация може да се откаже. И тук обаче, подобно на чл. 31, ал. 5 ЗДОИ, е предвидено задължение за предоставяне на информацията, ако е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. В обжалваното решение такъв анализ липсва, нито пък са налични доказателства, че е търсено съгласие на третите лица, в съответствие с разпоредбата на чл. 31 ЗДОИ.

Освен че исканата информация е изцяло с отделно и независимо правно значение, ответната страна не е съобщила при произнасянето си и разпоредбата на чл. 13, ал. 4 ЗДОИ, според която достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес.

В оспореното решение няма никакви аргументи относно наличието или липсата на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 ДР ЗДОИ, касаещ приложението на чл. 13, ал. 4 ЗДОИ, при съществуването на който се предоставя исканата обществена информация. Преценката налице ли е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по чл. 13, ал. 4 ЗДОИ и без излагането на фактически и правни основания за този релевантен юридически факт, органът не е изпълнил задължението си по чл. 38 ЗДОИ.

Съгласно §1 т.6 ДР ЗДОИ, „надделяващ обществен интерес“ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите им задължения; разкрива лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица. Липсата на анализ и несъобразяване с посочените правни норми, респ. липсата на конкретни и ясни мотиви, оборващи презумпцията по § 1 т. 6 ДР ЗДОИ, представляват самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ.

Оспореният пред съда административен акт не съответства и на целта на закона, която може да се изведе по тълкувателен път от нормите на чл. 2, ал. 1, чл. 6, ал. 1 и чл. 28, ал. 1 ЗДОИ - да се осигури възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти чрез гарантиране на правото им да получат навременна, ясна, достоверна и пълна информация. Съдът намира, че търсената информация ще даде възможност на Е. А. К. да си състави мнение относно начина на работа на администрацията на район „О. К., СО и разходването на публични средства.

След като ответникът е задължен субект по ЗДОИ и исканата информация е обществена и не са налице предпоставки за ограничаване достъпа до последната, ответникът дължи предоставянето ѝ. Административният орган следва да даде отговори в 3 пункта, които са ясни и конкретни, кореспондират на зададените въпроси и не подлежат на тълкуване и допълнителни разяснения.

Предвид изложеното, Решение № 10-ЗДОИ/10.04.2024 г. на кмета на район „О. купел“, Столична община В ЧАСТТА му по т. 1, т. 5 и т. 11, следва да бъде отменено

като незаконосъобразно, а преписката - върната за ново произнасяне съобразно дадените указания.

При този изход на спора на основание чл.143, ал.1 от АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателката от бюджета на общината сторените по делото разноси в размер на 10 лева – платена държавна такса.

Претенцията на адв. Л. К. за присъждане адвокатско възнаграждение в размер на 1000,00 лв. – за осъществено процесуално представителство съгласно чл. 38, ал. 3 от Закона за адвокатурата и чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е основателна. По делото е приложен договор за правна защита и съдействие при условията на чл. 38 от ЗА, както и списък на разноските по чл. 80 от ГПК /л.63/.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд София град, II отделение, 24 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 10-ЗДОИ/10.04.2024 г. на кмета на район „О. купел“, Столична община В ЧАСТТА му по т. 1, т. 5 и т. 11.

ВРЪЩА административната преписка на кмета на район „О. купел“, Столична община за произнасяне по т. 1, т. 5 и т. 11 от заявление с вх. № РОК23-ЕБ01-13-(13)/19.03.2024 г. на Е. А. К., съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение, в 14- дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Е. А. К. разноси в размер на 10 (десет) лева

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адв. Л. К. разноси по делото в размер на 1000 (хиляда) лева.

Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: